

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XLIII. Ioannes I. Elector XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

tia rejectus est Henricus post annum 14. Christi 1346. Sedebant eodem tempore Joan. XX. dictus XXII. & Benedictus XI.

XLII. GERLACHVS ELECTOR. XXVI.

Gerlachus is ipse Comes Nassovia post annorum octo curriculum tandem quieta Sede potitus, Caroloque IV. Imperatori peracceptus, Bullam Auream Romani Imperij Regulam unam cum Electoribus & Viris Principibus reliquis conscriptam probavit. Mox verò ad reformationem morum, præsertim verò Ecclesiasticorum virorum conversus, hortante Carolo Imperatore, Pontificij Juris Regulas gnave observavit. Hoc sedente Archipræsule Pragæ omnium primus creatus Archiepiscopus copiam impetravit coronandi deinceps Bohemorum Reges: at ne injuriam irrogari sibi conquererentur Moguntini Antistites, quibus coronandi Reges Bohemos privilegium hæctenus concessum favebat, hanc ob causam Hæchstium urbem eorundem ditioribus adjecit Imperator. Annis 18. post sepultum Henricum floruit ad annum Christi usque 1371. sub Pontificibus Clemente VI. Innocentio VI. & Urbano V. Gerlachus, de quo tamen pauca meminere Historici rerum compendiis contenti.

XLIII. IOANNES I. ELECTOR XXVII.

Joannes I. Dux Lüzelburgicus, Caroli IV. Imperatoris precibus à Gregorio XI. auditis, confirmatus est Moguntia Elector, Canone Falckensteinio Trevirensium Archiepiscopo alteram dignitatem non optante, & Comite Nassovio Adolpho non consequente. Annis 2. solum Pastorale Moguntia Pedum tenuit, quo tamen tenente an. 1372. frequentissimus Ecclesiasticorum juxtaque Politicorum Principum conventus, ipso etiam præserte Imperatore, Comitibus celebravit, ut Pontifici Ecclesiasticorum redituum decimas poscenti responderet Imperium. Mox dein vivis ereptum

ereptum Joannem desideriiis multis desiderarunt multi paucorum verborum synopsis encomia Archipræsulis sui comprehensuri, dum dixerunt: *amissimus Episcopum, ovem, & agnum.* Quæ verba in deteriorem partem interpretatus *Vimphelingius* ait, fuisse pinguem & bonum, officij verò minùs, quàm conviviòrum æstimatorem. *Vide Guilmanum de Episcopis Argentoratensibus.*

XLIV. ADOLPHVS I. ELECTOR. XXVIII.

Adolphus I. Gerlachi patruì nepos, in Archipræsulem Moguntinum cooptatus, annis compluribus Ludovicum Misnia Marchionem Bambergæ Episcopum expertus est hostem, Carolo Imperatore Ludovici partibus favente, & suam in sententiam Pontificem Gregorium XI. pertrahente. Arbitrio tandem mortis, quæ crebrò nemine hominum opinante, lites dirimit gravissimas, causâ cecidit Ludovicus, post lautas epulas subitò correptus morbo & obrutus morte, uti narrat *Kranzius* aliique. Annis dein reliquis fracto Hassiæ Landgravio Hartmanno repetitis victoriis, pacis fructibus frui licuit Adolpho, cujus tempora Superi raro miraculo illustrarunt, blasphemam lusoris linguam & manum Moguntia ultì. *Vide Serarium*, qui ligata & soluta oratione manantem è sacris imaginibus sanguinem, & multa alia copiosè descripsit. Sedit Adolphus an. 16. mortuus est an. 1388. Floruerunt eodem tempore Gregorius XI. & Urbanus VI.

XLV. CONRADVS II. ELECTOR XXIX.

Conradus II. Comes Weinspergius Adolpho in Sede Moguntina subrogatus, pacem desideravit, haud impetravit: anno enim Conradi primo Moguntia, Spira, Wormatia & Francofurtum icò fœdere contra Rupertum Ducem Palatinum invito Archipræsule in aciem egressæ, malèque multata pedem retulerunt faucium: multis namque trucidatis è captivo-